

[Waldorff]

som eksisterer i dag. Den er, som vi har skrevet i bemærkningerne, en parodi.

Endelig skal jeg nævne kravet om en forhåndsgodkendelse af de stoffer, der tages i brug, et positivlisteprincip. Jeg kan i den forbindelse ikke være tilfreds med, at ministeren har lovet en redegørelse i år og et lovforslag engang til næste år. Vi mener, at det er nødvendigt at få fastslået nogle principper for forhåndsgodkendelsesordningen, og specielt i forbindelse med miljølovsrevisionen må man sige, at en miljølov, som ikke indeholder disse ting, er ikke nogen miljølov.

Til slut skal jeg sige om vores eget forslag, at vi gør os ikke nogen forestillinger om, at der her er tale om principper og retningslinjer, som man kan forhandle om med erhvervsorganisationerne. Der er tale om et forslag, der går til angreb på kapitalens hidtidige rettigheder. Men det er vores håb med forslaget, at vi kan slå ind i de diskussioner, der foregår i fagbevægelsen, i boligbevægelsen og i miljøbevægelsen. Bl. a. vil vi forsøge, også med udgangspunkt i denne diskussion, at få prikket hul på den forestilling, der er om, at det er en klippefast nødvendighed, at skærpede miljøkrav betyder øget arbejdsløshed. Tværtimod vil vi forsøge at udnytte miljøkrav også i en kamp mod arbejdsløsheden. Det er vores håb, at vores forslag også vil kunne rejse en diskussion i de politiske partier, bl. a. i de dele af socialdemokratiet, som faktisk er opmærksom på, at problemer med hensyn til miljø og livskvalitet ikke kun skal tages op, når man skal ud samtidig og forsvare en politik, der betyder, at befolkningen går ned i realløn. Jeg har faktisk en opfattelse af, at der eksisterer socialdemokrater, som ikke er så viklet ind i classesamarbejde, at man ikke kan tænke i de baner.

En anden ting er så, at man som regering selvfølgelig – det er vi vant til – må have industriens godkendelse bag sig, når man laver en lovgivning, og det er formentlig det, der er baggrunden for, at vi ikke har set noget forslag om at revidere loven i denne omgang, for vi er inde i en periode, hvor industrien ikke giver nogen lunser fra sig.

Miljøministeren (Niels Matthiasen):

Jeg kan da begynde med at takke for den gennemgående velvillige modtagelse, som de to lovforslag har fået fra næsten alle partier

her i salen. Jeg skal blot gøre nogle enkelte bemærkninger til de forskellige ordførere.

Hr. Thorndahl begyndte med at sige, at folketinget nok ikke vidste, hvad det gjorde, da det fastsatte sit revisionstidspunkt til denne samling. Det tror jeg såmænd nok det gjorde, og man kan jo glæde sig over, at loven har fungeret så godt, at der stort set kun har været behov for justeringer.

De punkter, som hr. Thorndahl var fremme med, indrømmede han jo også var stærkt kritiske, men ikke forhindrede selve det sigte, som miljøloven havde, og man var enig i dette sigte. Det, der er sket, er, at man fra de forskellige forhandlingspartnere, man har haft, f. eks. kommunerne, har hørt, at indkørsperioden har været for kort. Vi ved, at kommunerne har fået pålagt en lang række opgaver i forbindelse med hele den decentralisering, vi har haft i de seneste år. Det er først og fremmest i amter og kommuner, man har sagt, at man godt kunne tænke sig et videre forløb, så man fik flere erfaringer. Det er nogenlunde det samme, når hr. Thorndahl tager enkeltteksempler på spildevandsproblematikken frem. Det var i øvrigt det, vi også diskuterede den 13. april her i tinget, hvor der jo netop blev sagt om, hvorvidt der var en forskel i ligestillingen mellem det offentlige og de private, at i det omfang, man udskød det, ville også klageadgangen blive udskudt på de forskellige områder.

Hr. Kristen Østergaard siger, at vi måske skal have løbende justeringer i stedet for en egentlig revision om 3 år. Det tør jeg da ikke benægte, men det, jeg har tænkt mig, er, at når vi når så langt frem, så vil vi foretage en, skal vi sige status over hele området, og så vil jeg komme til folketinget og forelægge en redegørelse i forbindelse med en mulig revision. På baggrund af den redegørelsesdebat, der så kan finde sted, vil vi se, hvor langt vi skal gå, om det skal være justeringer eller en egentlig revision til den tid, afhængigt af, hvordan det hele har fungeret.

Til fru Annelise Gotfredsen skal jeg gøre den bemærkning, at det, der er baggrunden for spørgsmålet om tavshedspligtens ændring, ikke er, at, skal vi sige fabriktionshemmelighederne skal frem. Det er, at selve sigtet, at offentligheden inddrages, ligesom ikke er blevet fulgt op i dette spørgsmål; det er det, vi gerne vil indhente, medens vi sta-